

Mål C-280/22**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

25 april 2022

Domstol som begär förhandsavgörande:

Raad van State (Belgien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

8 april 2022

Klagande:

1. VZW KINDERRECHTENCOALITIE VLAANDEREN
2. VZW LIGA VOOR MENSENRECHTEN

Motpart:

Belgische Staat

Saken i det nationella målet

Talan om ogiltigförklaring av kunglig förordning av den 10 december 2019 om ändring av kunglig förordning av den 25 mars 2003 om identitetskort och kunglig förordning av den 19 april 2014 om identitetskort utfärdade av konsulära beskickningar.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Begäran avser giltigheten av artiklarna 3.5, 3.6 och 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1157 av den 20 juni 2019 om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet, jämförd med kommissionens genomförandebeslut C(2018) 7767 av den 30 november 2018 om tekniska specifikationer för en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland och om upphävande av beslut

C(2002) 3069. Rättslig grund för begäran av förhandsavgörande är artikel 267 första stycket b FEUF.

Fråga som har hänskjutits för förhandsavgörande

Är artiklarna 3.5, 3.6 och 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1157 av den 20 juni 2019 om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet, jämförd med kommissionens genomförandebeslut C(2018) 7767 av den 30 november 2018 om tekniska specifikationer för en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland och om upphävande av beslut C(2002) 3069, giltiga och förenliga med artikel 16 FEUF och – vad gäller artikel 3.5 och 3.6 – artikel 21 FEUF, samt med artiklarna 7, 8 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i förening med

– artiklarna 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 25, 32, 35 och 36 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG,

– artiklarna 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 27 och 28 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF,

– artiklarna 1, 2, 3, 4, 5, 10, 28, 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG,

i den mån det i artiklarna 3.5 och 3.6 i förordning (EU) 2019/1157 föreskrivs att två fingeravtryck av kortinnehavaren ska lagras, i digitala format, på ett lagringsmedium som identitetskortet ska innefatta,

och i den mån det i artiklarna 3.5, 3.6 och 14 i förordning (EU) 2019/1157, jämförda med bilaga III till kommissionens nämnda genomförandebeslut C(2018) 7767 av den 30 november 2018, föreskrivs att fingeravtrycksuppgifterna på de identitetskort och uppehållshandlingar som avses i artikel 2 a och c ska lagras i form av en digital bild av fingeravtrycken på ett elektroniskt mikroprocessorchip som använder sig av RFID och som kan avläsas på trådlös/kontaktlös väg?

Anförda unionsbestämmelser

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1157 av den 20 juni 2019 om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet (nedan kallad förordning 2019/1157), särskilt artiklarna 3.5, 3.6 och 14

Kommissionens genomförandebeslut C(2018) 7767 om tekniska specifikationer för en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland och om upphävande av beslut C(2002) 3069

Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen), särskilt artikel 8

Europeiska unionens stadga (nedan kallad stadgan), artiklarna 7, 8 och 52

Konventionen om barnets rättigheter, särskilt artiklarna 3, 8 och 16

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (nedan kallad förordning 2016/679), särskilt artiklarna 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 och 36

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (nedan kallat direktiv 2016/680), särskilt artiklarna 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 och 29

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (nedan kallad förordning 2018/1725), särskilt artiklarna 1, 3, 4, 5, 10, 42

Anförda nationella bestämmelser

Wet van 25 november 2018 houdende diverse bepalingen met betrekking tot het Rijksregister en de bevolkingsregisters (lag av den 25 november 2018 med diverse bestämmelser rörande det nationella registret och folkbokföringsregistret) (nedan kallad lagen av den 25 november 2018), särskilt artikel 27

Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten (lag av den 19 juli 1991 om folkbokföringsregister, identitetskort, utlänningskort och uppehållshandlingar) (nedan kallad lagen av den 19 juli 1991), särskilt artikel 6

Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposten (kunglig förordning av 10 december 2019 om ändring av kunglig förordning av den 25 mars 2003 om identitetskort och kunglig förordning av den 19 april 2014 om identitetskort utfärdade av konsulära beskickningar (nedan kallad den omtvistade kungliga förordningen), särskilt artiklarna 4 och 5

Koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten (kunglig förordning av den 25 mars 2003 om identitetskort)

Grondwet (grundlagen), särskilt artiklarna 10, 11, 22, 22 bis, 33, 37, 105, 108 och 159

Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (lag av den 30 juli 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter (nedan kallad lagen av den 30 juli 2018), särskilt artiklarna 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 och 60

Anförd nationell rättspraxis

Grondwettelijk hof (Författningsdomstolen), dom nr 2/2021 av den 14 januari 2021

Anförd rättspraxis från EU-domstolen

Dom av den 6 december 2005, C-461/03, Gaston Schul Douane-expediteur, EU:C:2005:742

Mål C-61/22, som ännu inte avgjorts av domstolen

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Den 18 februari 2020 väcktes talan om ogiltigförklaring av den omtvistade kungliga förordningen.
- 2 I förordning 2019/1157 föreskrivs att identitetskort ska innefatta ett mycket säkert lagringsmedium som innehåller en ansiktsbild av innehavaren och två fingeravtryck i interoperabla digitala format. Vid insamlingen av biometriska

kännetecken ska medlemsstaterna tillämpa de tekniska specifikationer som fastställs i kommissionens genomförandebeslut C(2018)7767 (artikel 3.5). Lagringsmediet ska ha tillräcklig kapacitet och möjlighet att garantera uppgifternas integritet, äkthet och sekretess. Medlemsstaterna ska utbyta sådan information som krävs för att autentisera lagringsmediet och för att komma åt och kontrollera de biometriska uppgifterna (artikel 3.6). Kommissionen ska fastställa ytterligare tekniska specifikationer för att i förekommande fall säkerställa att identitetskort och uppehållshandlingar överensstämmer med framtida säkerhetsstandarder (artikel 14). Förordning 2019/1157 ska tillämpas från och med den 2 augusti 2021 (artikel 16).

- 3 Genom lagen av den 25 november 2018 ändrades lagen av den 19 juli 1991. Framför allt ändrade artikel 27 i lagen av den 25 november 2018 artikel 6 i lagen av den 19 juli 1991. Artikel 6.2.3 har sålunda kompletterats med en föreskrift om att identitetskort och utlänningskort även ska innehålla följande elektroniskt läsbara personuppgifter: en digital bild av fingeravtrycken från vänster och höger hands pekfinger eller, vid invaliditet eller oförmåga, från ett annat finger på vardera hand. Konungen ska fastställa villkor och närmare bestämmelser för att ta den digitala bilden av fingeravtrycken. Artikel 27 i lagen av den 25 november 2018 har varit föremål för fem mål om ogiltigförklaring vid Grondwettelijk Hof, däribland ett mål där talan väckts av den andra klaganden. I samtliga mål ogillades talan genom dom nr 2/2021 av den 14 januari 2021.
- 4 Den omtvistade kungliga förordningen genomför förordning 2019/1157 och lagen av den 25 november 2018. Artikel 4 i den omtvistade kungliga förordningen ändrar artikel 3 i kunglig förordning av den 25 mars 2003. I artikel 3.1 anges att identitetskortet innehåller två elektroniska chips och en tvådimensionell streckkod. I en ny artikel 3.5 föreskrivs bland annat att fingeravtrycken på initiativ av den kommunala förvaltningen ska digitaliseras med hjälp av tillfälliga sensorer, och att den digitala bilden av fingeravtrycken via det nationella registret på ett säkert sätt ska skickas till tillverkaren av identitetskortet för att där på elektronisk väg integreras i kortet. I artikel 5 i den omtvistade kungliga förordningen anges att en ny artikel 3/1 ska införas i den kungliga förordningen av den 25 mars 2003, med följande lydelse: ”Artikel 3/1. När en innehavare av ett identitetskort eller ett utlänningskort vänder sig till sin kommunala förvaltning, första gången för tillverkning av grundhandlingen, i enlighet med artikel 3.3 ,och därefter för att hämta ut kortet, ska den kommunala tjänstemannen, innan kortet lämnas ut, kontrollera att den person som anmäler sig vid disken verkligen är kortinnehavaren, bland annat genom att visuellt jämföra personens ansikte med fotografiet och personens fingeravtryck med de avtryck som finns på kortet, såvitt dessa registrerats på kortet. Vid tvivel om kortinnehavarens identitet lämnas kortet inte ut, så länge det råder osäkerhet om kortinnehavarens identitet.”

Parternas huvudargument

- 5 I de två grunder som anförts till stöd för talan, vilka riktas mot artikel 4 i den omtvistade kungliga förordningen och – vad gäller den första grunden – mot artikel 5 i denna förordning, har klagandena gjort gällande att artikel 8 i Europadomstolen, artiklarna 7, 8 och 52 i stadgan, artiklarna 3, 8 och 16 i konventionen om barnets rättigheter, artiklarna 10, 11, 22, 22 bis, 33, 37, 105, 108 och 159 i Grondwet, artiklarna 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 och 36 i förordning 2016/679, artiklarna 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 och 29 i direktiv 2016/680, artiklarna 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 och 60 i lagen av den 30 juli 2018, artiklarna 1, 3, 4, 5, 10, 42 i förordning 2018/1725, samt de väsentliga formföreskrifter eller formföreskrifter som medför nullitet har åsidosatts, och ”i synnerhet att det saknas rättslig grund för det omtvistade beslutet”.
- 6 I sin första grund har klagandena i huvudsak kritiserat att den omtvistade kungliga förordningen stöder sig på förordning 2019/1157 (första delen) och artikel 6 i lagen av den 25 november 2018 (andra delen), men att dessa bestämmelser inte utgör en tydlig och rättslig grund för den omtvistade förordningen. Både förordning 2019/1157 och artikel 6 i lagen av den 25 november 2018 innebär nämligen ett oproportionerligt ingrepp, ”i rätten till respekt för privatlivet”. Även i sin andra grund har klagandena kritiserat att den omtvistade kungliga förordningen stöder sig på förordning 2019/1157, men att sistnämnda förordning inte utgör en tydlig och rättslig grund för den omtvistade förordningen. Enligt klagandena åsidosätter förordning 2019/1157 rätten till respekt för privatlivet, genom att den inte garanterar integritet och konfidentialitet vid behandlingen av fingeravtrycksuppgifterna.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 7 Klagandena har till stöd för den första och den andra grunden anført att förordning 2019/1157 är ogiltig, och att den omtvistade kungliga förordningen därför saknar rättslig grund.
- 8 Eftersom EU-domstolen, och inte den nationella domstolen, är behörig att fastställa unionsaktens eventuella ogiltighet, begär den hänskjutande domstolen ett förhandsavgörande från EU-domstolen avseende den ovan formulerade frågan.
- 9 Den hänskjutande domstolen påpekar att klagandena har hänvisat till att en liknande fråga har ställts till EU-domstolen i mål C-61/22, som ännu inte har avgjorts av EU-domstolen.